בס"ד | "א חשוון תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ	גיליון								
הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו	מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			שבוע	
	ير 72 س	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	25 25	
	ال الا 12	17:24	17:23	17:21	16:22	16:25	16:09	1,1,	' [

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

קל מאוד לחזור לעשות שוב מה שעשינו אתמול. החכמה בחיים היא להתקדם- "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך". כך אומר ה' לאברהם וכך לכל אחד מאיתנו:"תמשיכו ללכת בדרך ה' ולהתקדם. זה שאפגוש חבר אחרי כמה שנים ואראה שיש לו כמה תארים נוספים תלויים על הקיר זה נחמד אבל האם הוא באמת התקדם? אז איך אדם ידע שהוא התקדם באמונה ובעבודת ה'? אם הוא מתקרב יותר לאנשים. אם ככל שנהיית "דתי" התרחקת מהחברה ואתה רק מוכיח את כולם סימן שגם לא באמת התקרבת לה'.. כך אצל אברהם:אברהם כרת ברית עם הקב"ה, עשה ברית מילה, אין קירבה יותר גדולה מזו! ועם זאת הוא רודף אחרי 3 המלאכים שנראו כמו עובדי אלילים. לכאורה היינו יכולים לתמוה: מה לאדם קדוש כמוך ולאנשים שפלים אלו? אבל כאן המבחן והזוהר אומר שבזכות כך זכה אברהם ליצחק. "לך לך" - תמשיכו להתקדם אל נשמתכם, אל העומק שבכם ומתוך כך תתקרבו לכל אדם. (ע"פ הרב שלמה קרליבך זצ"ל)אוהב אתכם! שבת

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ָּט״וּ תּשׁווּ:</u> לב וַיַעשׁ יַרָבְעָם חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחָמִשָּׁה עָשַׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ כֶּחָג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֶּחַ כֵּן ּעָשָׂה בְּבֵית אֵל לְזַבֵּחַ לָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעֱמִיד בְּבֵית אֵל אֶת כֹּהָנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה: לג וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר בָּדָא כתיב מלבד מִלְבּוֹ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר: **יג** א וְהִנֵּה אִישׁ אֱלֹהִים בַּא מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוַה אֶל בֵּית אֱל וַיַרָבְעַם עֹמֶד עַל הַמִּזְבֵּחַ ּלְהַקְטִיר: ב וַיִּקְרָא עַל הַמִּזְבֵּח בִּדְבַר יְהוָה וַיֹּאמֶר מִזְבֵּח מִזְבֵּח כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה בֵן נוֹלָד לְבֵית דָּוִד יֹאשִׁיָהוּ ּשְׁמוֹ וְזָבַח עַלֶּיךָ אֶת כֹּהָנֵי הַבָּמוֹת הַמַּקְטָרִים עַלֶּיךָ וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עַלֶּיךָ: ג וְנַתַן בַּיּוֹם הַהוּא מוֹפֵת לֵאמֹר זֶה ָהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דָּבֶּר יְהוָה הָנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וְנִשְׁפַּךְ הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר עָלַיו: ד וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קַרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח יָרָבְעָם אֶת יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר תִּפְשָׂהוּ וַתִּיבַשׁ יָדוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח עַלָיו ּוְלֹא יָכֹל לַהְשִׁיבָהּ אֵלָיו: ה וְהַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע וַיִּשָּׁפֵךְ הַדֶּשֶׁן מִן הַמִּזְבֵּחַ כַּמוֹפֵת אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ הָאֱלֹהִים בִּדְבַר יְהוָה: ו ַוַיַען הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים חַל נָא אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בַּעֲדִי וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָי וַיְחַל אִישׁ הָאֱלֹהִים ָאָת פְּנֵי יְהוָה וַתָּשָׁב יַד הַמֶּלֶךְ אַלָּיו וַתְּהִי כְּבָרִאשׁנָה: ז וַיִּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים בֹּאָה אִתִּי הַבַּיְתָה וּסְעַדָה ָוְאֶתְּנָה לְרָ מַתָּת: ח וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֶלהִים אֶל הַמֶּלֶךְ אִם תִּתֶּן לִי אֶת חֲצִי בֵיתֶךָ לֹא אַבֹא עִמַּךְ וְלֹא אֹכַל לֶחֶם וְלֹא ָאֶשְׁתֶּה מַּיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: ט כִּי כֵן צָוָה אֹתִי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה מַּיִם וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אַשֶּׁר הַלַּכְתַּ: י וַיַּלֶּךְ בָּדֶכֶךְ אַחֶר וְלֹא שָׁב בַּדֶּכֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָהּ אֶל בֵּית אֵל: יא וְנַבִיא אֶחָד זַקֵן ישֵׁב בְּבֵית אֵל וַיַבוֹא ּבָנוֹ וַיָּסַפֶּר לוֹ אֶת כַּל הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה אִישׁ הָאֶלהִים הַיּוֹם בְּבֵית אֵל אֶת הַדְּבַרִים אֲשֶׁר דְּבֶּר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיָּסַפְּרוּם לַאֲבִיהֶם: יב וַיָּדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲבִיהֶם אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלָךְ וַיִּרְאוּ בָנַיו אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה: יג וַיֹּאמֶר אֶל בָּנַיו חִבְשׁוּ לִי הַחֲמוֹר וַיַּחְבְּשׁוּ לוֹ הַחֲמוֹר וַיִּרְכַּב עַלַיו: יד וַיִּלֶךְ אַחֲרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים ַוַיִּמְצַאֵהוּ יֹשֵב תַּחַת הָאֵלָה וַיֹּאמֶר אֱלָיו הַאַתָּה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּאתָ מִיהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי: טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ ָאִתִּי הַבַּיְתָה וֶאֶכֹל לָחֶם: טז וַיֹּאמֶר לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתָּךְ וְלָבוֹא אִתָּךְ וְלֹא אֹכַל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה אִתְּךָ מַיִּם ַבַּמָּקוֹם הַזֶּה: יז כִּי דָבַר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לֹא תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה שָׁם מַיִם לֹא תָשׁוּב לַלֶּכֶת בַּדֶּכֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ ִיח וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אֲנִי נַבִּיא כַּמוֹךָ וּמַלְאָךְ דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לֵאמֹר הָשִׁבֵהוּ אִתְּךָ אֶל בֵּיתֶךַ וְיֹאכַל לֶחֶם ָווַשְׁתְּ מַיִם כִּחֵשׁ לוֹ: יט וַיָּשָׁב אָתּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשְׁתְּ מַיִם: כ וַיָהִי הֶם יִשְׁבִים אֶל הַשֻּׁלְחָן וַיָּהִי דְּבַר יְהוָה אֶל ַהַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ: כא וַיִּקְרָא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן כִּי מָרִיתָ פִּי יְהוָה ּוְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כב וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתֵּשְׁתְּ מַיִם בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דָּבֶּר אֵלֶיךָ אַל ָתֹאכַל לֶחֶם וְאַל תֵּשִׁתְּ מַיִּם לֹא תָבוֹא נִבְלַתְּךָ אֶל קֶבֶר אֲבֹתֶיךַ: כג וַיָּהִי אַחֲרֵי אַכְלוֹ לֶחֶם וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ וַיַּחֲבָשׁ לוֹ ַהַחְמוֹר לַנַּבִיא אֲשֶׁר הֶשִׁיבוֹ: כד וַיִּלֶּךְ וַיִּמְצָאֵהוּ אַרְיֵה בַּדֶּכֶךְ וַיְמִיתֵהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּכֶךְ וְהַחְמוֹר עֹמֵד ָאֶצְלָהּ וְהָאַרְיֵה עֹמֵד אֵצֶל הַנְּבֵלָה: כה וְהִנֵּה אֲנָשִׁים עֹבְרִים וַיִּרְאוּ אֶת הַנְּבֵלָה מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וְאֶת הָאַרְיֵה עֹמֵד אַצֶל הַנְּבֵלָה וַיָּבֹאוּ וַוְדַבְּרוּ בָעִיר אֲשֶׁר הַנָּבִיא הַזָּקֵן יֹשֵב בָּהּ: כו וַיִּשְׁמַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֶשִׁיבוֹ מִן הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ ָהָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָּרָה אֶת פִּי יִהוָה וַיִּתְּנָהוּ יִהוָה לָאַרְיֵה וַיִּשְׁבְּרֵהוּ וַיִּמְתֵהוּ כִּדְבַר יִהוָה אֲשֶׁר דְּבֶּר לוֹ: כז וַיִּדְבֵּר ָאֶל בָּנַיו לֵאמֹר חָבְשׁוּ לִי אֶת הַחָמוֹר וַיַּחָבשׁוּ: כח וַיִּלֶךְ וַיִּמְצָא אֶת נִבְלַתוֹ מֻשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וַחָמוֹר וְהָאַרְיֵה עֹמְדִים ָאֵצֶל הַנְּבֵלָה לֹא אָכַל הָאַרְיֵה אֶת הַנְּבֵלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת הַחֲמוֹר: כט וַיִּשָּׂא הַנַּבִיא אֶת נִבְלַת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֵהוּ ל וַיַּנַח אֶת נִבְלַתוֹ בִּקְבָרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עַלַיו הוּי אָחִי: ָאֶל הַחָמוֹר וַיִּשִׁיבֵהוּ וַיַּבֹא אֶל עִיר הַנַּבִיא הַזַּקֵן לְסִפּּד וּלְקַבְרוֹ: ַלא וַיָּהִי אַחֲבֵי קַבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל בָּנַיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קָבוּר בּוֹ אֵצֶל ַעַצְמֹתָיו הַנִּיחוּ אֶת עַצְמֹתָי: לב כִּי הָיֹה יִהְיֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָא בִּדְבַר יְהוָה עַל הַמִּזְבַּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל כָּל ּבָּתֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן: לג אַחַר הַדָּבָר הַזֶּה לֹא שָׁב יָרָבְעָם מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וַיַּשָׁב וַיִּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם ּ כֹּהֲנֵי בָמוֹת הֶחָפֵץ יְמַלֵּא אֶת יָדוֹ וִיהִי כֹּהֲנֵי בָמוֹת: לד וַיְהִי בַּדָּבָר הַזֶּה לְחַטַּאת בֵּית יָרָבְעָם וּלְהַכְּחִיד וּלְהַשְּמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

(ירמיהו נב,י-חצי פסוק יא)

(כנ"ל*)*

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, לך לך דף ע"ו ע"ב.

טעם הכתוב, למה זכה

אכרהם, שיאמר לו הקב"ה לך לך וגו' יותר מכל בני דורו. ואמר שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה. שמעו אלי אבירי לב. פירושו. כמה קשים הם הלבבות של הרשעים, שרואים חשבילים והאורחות של התורה. היינו פנימיות וחיצוניות של התורה. שבילים ואורחות חיצוניות. (עי׳ לעיל בראשית א׳ דף רניא אות ש"ח) ואינם מסתכלים בהם. ולבבם סשה. שאינם חוזרים בתשובה אל רבונם, וע"כ נקראים אבירי לב. הרחוקים מצדקה. פירושו שמתרחקים מהתורה, וע"כ הם רחוקים מצדקה.

א) לך לך מארצך ונו׳: רבי אבא פתח, פחח ב) רבי חזקיה אשר וכו׳: ר״ח אמר בביאור הכתוב הנוכר: שהמה מתרחקים מהקב"ה וע"כ הם רחוקים ממנו, ומשום זה שמתרחקים מהקב"ה נקראים אבירי לכ. ושיעור הכתוב הוא הרחוקים מצדקה, למה משום שאינם רוצים להתקרב אל הקביה, שהם אבירי לב, ומשום זה חם רחוקים מצרקה. וכיון שהם רחוקים מצדקה

הם רחוקים משלום. שאין להם שלום. שכתוב אין שלום אמר ה' לרשעים. מה הטעם. משום שהם רחוקים מצדקה, ע"כ אין להם שלום.

פלאי הכתובה - סיפורי כתובות מבית נכדו של בעל הסולם.*

בלונדון באו לאדמו"ר זוג והביאו את כתובתם רשם האדמו"ר את שמותיהם ושאלם האם יש לכם ילדים? הגבר ענה כן יש לנו ילדים, אמר להם האדמו"ר אם יש לכם ילדים אז יש לכם כנראה סיוע מיוחד מן השמים ואינכם צריכים לי, תלכו לשלום, ואז האישה לוחשת לבעלה ואומרת לו משה תגיד את האמת ואז מתברר שכבר נשואים 12 שנה ועדיין אין להם ילדים, אמר להם האדמו"ר אין פלא שאין לכם ילדים כי עם שילוב השמות שלכם אי אפשר להביא ילדים וצריך להוסיף לאישה שם, הבעל התנגד לכך בטענה שאינו מאמין בכך ואמר "רבי תן לנו ברכה יותר מזה אני לא צריך" ענה לו האדמו"ר משה קח לך תפוח ותברך בורא פרי העץ ברכות אתה יודע לברך לבד, אבל באם והנך רוצה לפתור בעיות צריך להוסיף שם לאישה, והמשיך האדמו"ר ואמר אין אני רוצה שתצאו ממנו . בהרגשה טובה שברכו אותכם ובבית לא ישתנה דבר אני מעונין לפתור דברים בשורש, לאחר סידרת לחצים של אשתו אמר לו האדמו"ר יודע מה בוא ונעשה עסק נעשה עכשיו כתובה חדשה עם הוספת שם לאישה ואם עד שנה אין חדשות טובות אני מחזיר לך את כתובתך הישנה, הסכים הבעל והוסיף שהוא יעמוד על כך שיחזירו לו את כתובתו בזמן, כי כמה וכמה פרופסורים כבר אמרו להם שכשיגדל להם שערות על כף היד יהיו להם ילדים, אמר להם האדמו"ר מה שאמרו אמרו ונקווה לבשורות טובות . כל זה היה בחודש אייר, בפורים שנה לאחר מכן נולד להם בן ראשון וכבר יש להם ילדים נוספים, למותר לציין שאת הכתובה הוא לא בא לבקש מעולם.

אביעה חידות מני קדם

וזידון כפרשת "המכלכים" (יהושע פרקים ט-יב) מקבילה ל-לך לך על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

וגם כירוז בעבוק איכון

באיזו מיכלה קיכל יהושע את הגבעונים בה כשמש קרה בגבעון ושמם כשאבי מים ווזשבי עצים

עכל איזה ספר כבר כתובה שהשמש תעמוד ותהיה בדממה כאן אבור יהושע כגבעונים שיהיו שאבים ווושבי עצים

איך מתאר הגביא את הגבעונים שעשו עצמם כשליוזים איזה אבנים שמו על פי המערה שבה נוובאו המכלכים במקדה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com פתרונות לגליון הקודם: ַ אדרת שֹנֹעָר, בית אַל, גֹל אבנים, דלתיה, הוולוּץ, ויבְּרעַ שֹמלתיו. שבר על בדי של פתרונות לגליון הקודם: ַ אדרת שֹנַעָּר, בית אַל בית אַל מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

ketuba.org.il ניתן למצא את הסיפורים באתר*

guy.zwerdling@gmail.com:קבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת